

DE TRIBUNE

Versijnt dagelijks, behalve op Zon- en Feestdagen.
Redactie en Administratie: AMSTEL 85, AMSTERDAM. Tel. N. 4894.
Advertentie 25 cent per regel. Arbeidersorganisaties, aanvraag, betrekking, huur, verhuur enz. 10 cent per regel. Ingezonden Mededeelingen 50 cent per regel.

REV. SOC. VOLKSBLAD

ABONNEMENTSPRIJS: voor plaatsen, waar Agent-schappen gevestigd zijn, p. week 17½ ct. Franco per post per kwartaal bij vooruitbetaling: voor NEDERLAND f2.25. Voor andere bij de Post-nie aangesloten landen f4.30.
PRIJS PER NUMMER 4 CENT.

Orgaan van de Sociaal-Democratische Partij (S. D. P.), onder Redactie van W. VAN RAVESTEIJN en D. J. WIJNKOP.

aanvraag op dit blad, zijn, volgens de voorwaarden vastgestelde bepalingen verzekerd tegen ONGEVALLEN voor

f2500	bij levens-lange geheele invaliditeit,	f300	bij overlijden,	f200	bij verlies van één hand voet of oog,	f100	bij verlies van een duim,	f60	bij verlies van een vinger,	f15	bij verlies van elken anderen vinger, een en ander gewaarborgd door de Verzekering-Mij. Rokin 151, A'dam
-------	--	------	-----------------	------	---------------------------------------	------	---------------------------	-----	-----------------------------	-----	--

THE OCEAN

De nieuwe aanslag op het broodrantsoen.

„Groot ons helen ons dagelijks brood“, hadden de arbeiders in vroeger tijden — ons dagelijks brood — het brood wat, vraag dat maar eens aan de arbeidersvrouwen. Het brood, wat voor een mens? 't Broodnodigste is om in 't leven te blijven, is op dit moment geen dagelijkse kost meer. Dit is niet overdreven.

Waar de rantsoenering die ons nu treeshonderd gram per dag toedient komt in de praktijk hierop neer dat de arbeidersvrouw en de proleten-kinderen dagelijks geen brood meer krijgen. Dit is een bedroevend feit. Bedroevend is het dat de vrouwen sloozel en hun stakkers van kinderen het brood onthouden om het de mannen te geven naar het werk. Want op deze manier merkt de man direct althans van het ten hemel schreiende gebrek. En de vrouw blijft de dubbele slavin die ze altijd was.

De lijdende arbeider die te lam en te beroerd is om te vechten voor zijn eigen leven, die in slaap gesust door zijn leiders, geduldig voortloopt en voortsloopt en alles slikt wat de verdragen van het proletariaat hem voor-kantwelen, futloos, slapertig creatuur, dat zich toot met den naam arbeider schrijft er niet voor terug om het brood van vrouw en kind te verorberen.

Dit is een schande zoo groot dat geen woord ten genoege zijn om haar te geveien. Dat zooiets voorkomt in het jaar der Russische Revolutie, zooiets voor kan komen in dit tijdsgewricht.

Brave, fatsoenlijke, moderne arbeiders, gij die molle na molle openturt naar den haag, die 't een papieren protest na 't andere afschiet op Posthuma, die scheldt en raaskalt tegen de revolutionairen, het klomp uit uw kamp, het was een uwer woordvoerders die dorst 't spreken van „optrekken achter vrouwen-rokken“.

Maar wie kruipt er achter de vrouwen-rokken?

Is het wonder dat onze regeerders, waar ze kunnen bouwen op de rustige rust van het Nederlandsche proletariaat, er weer toe overgaan om het broodrantsoen te verkleinen?

Ziedaar het loon der lafheid, ziedaar de vruchten van uw slaperigheid en uw misdadige gemakzucht.

Als gij, arbeiders van Nederland, u hadt gewerd tegen den uitvoer van de levensmiddelen, gewerd met de daad als gij uw plicht had gedaan dan waren er geen onmetelijke hoeveelheden levensmiddelen naar het Duitse leger gegaan. Dan waren er maatregelen genomen dat het graan niet door het O. W. schuim aan de varkens kon worden gevoerd. Aan de varkens die door het Duitse militarisme verslonden zijn.

Het is waar dan zouden de geldwollen in ons lieve vaderland niet stikken (deden ze 't maar) in het goud. Dan zou onze brave minister Posthuma op dit moment niet glimlachend kunnen beweren dat het nog zoo erg niet is!

Want, arbeiders, dan hadt gij het heele siel regeerders, van Posthuma tot Troelstra weggetrapt!

Den zoudt ge niet betoetend en beschaamd staan te kijken en niet gebukt gaan onder den last uwer eigen schande. Den behoefte ge u niet te verontschuldigen met te zeggen dat ge toch geen aardappels kunt meenemen naar uw werk. Inderdaad een moeth verontschuldiging om 't brood van vrouw en kind zich toe te eigenen!

Zoover is het nu reeds met het proletariaat van Nederland gekomen. Dit zijn de resultaten van het systeem der reformisten.

De arbeider is een atachuwtelijke, kleine burger geworden, een bekrompen egoïst. In dit stinkende moeras dreigt de gansche arbeidersbeweging te verlopen.

Wilt ge dit toelaten, arbeiders, die u socialist en revolutionair noemt?

Op dan, belijd uw socialist zijn dan door de daad, de revolutionaire daad, in staakt, staakt tegen het hongersyndicaat van Posthuma en zijn helpers.

Vanter.

De brochure van W. S. v. Reesema

De „georganiseerde“ oppositie in onze Partij heeft haar eerste geschrift in het licht gegeven. Het is van de hand van W. S. van Reesema, en draagt den wetschen titel: „De taak der revolutionaire Socialist. Deze taak blijkt ten slotte te bestaan in „een waar-schuwung tegen de parlementaire illusie“. Wanneer men zich eens even in de betoeken van deze stelling indenkt: de taak der revolutionaire socialist is, te waarschuwen tegen de parlementaire illusie, dan krijgt men reeds eenig denkbeeld van de gronden waarop, en het recht, waarmee deze zoogenaamde „revolutionaire“ socialist de Partij van binnen uit trachten te vernietigen en bij de arbeiders in diskrediet te brengen. — De akte van de partij bij de verkiezingen lam te leggen, te verhoinderen, dat op de plaats, waar het imperialistische en sociaal-patriotische volksbedrog, hoogtij viert, de revolutionairen de bourgeoisie ontmaskeren en het bedrog aan de kaak kunnen stellen, dat is voor deze leden „de taak der revolutionaire socialist.“

Zoolang dit bedrijf zich binnen de muren afspeelt, kon en moest in de pers onze Partij daarover worden gewaarschuwd. Nu men verder gaat, en, als eerste stap op dien nieuwen weg, zich niet onttrekt in een openbaar geschrift, de Partij aan te vallen en bij de arbeiders verdacht te maken, te het geboden, eveneens in het publiek de legenden, die W. S. van Reesema kolportiert, de leugens en verdachtmakingen, waaruit het sinistere gedoe van hem en zijn geestverwanten zijn schijnbare kracht put, onmiddellijk den kop in te drukken. Het is daartoe voldoende, de hoofd-punten van het betoog even nader onder de oogen te zien.

Ten eerste. De hoofdzaak van het brochure is een uiteenzetting van de nieuwe toestanden onder het imperialisme, en dus van de nieuwe voorwaarden, maatschappelijke en politieke, waaronder het proletariaat voortaan te strijden heeft. Wij laten nu maar daar, dat de schrijver hier op de meest flodderige manier naschrijft, wat in de geschriften der Partij en van de voormalige R. S. V. veel grondiger en beter is behandeld.

Als slotom van zijn betoog komt hij dan op pag. 13 tot het opstellen van een actual groote hervormingen, welke het proletariaat in de revolutie heeft voortdurend te brengen. En nu staat men eenvoudig versteld van de grenzeloze brutaliteit, waarmee deze man, als pen-voerder, het wel van een propaganda-vereeniging, die de „linkerzijde van Zimmerwald“ wil naipen, met deze beschouwingen en met dit program de Partij tracht te bestoken en in verdenking te brengen. Want, afgezien van enkele altschen, die door de Russische Revolutie onder zijn geleideleider (arbeidersraden, roode Gardien) en die door de Tribune en de Partij barhaaldelijk zijn onderschreven en verdedigd, zijn al deze hervormingen van de eerste tot de laatste: annulerung van alle openbare schulden, nationalisatie van het kapitaal, van de banken, van de productie en transportmiddelen, reeds in 1916, niet door W. S. van Reesema en zijn „oppositie“, maar door onze Partij, in samenwerking met het R. S. V., bij de tweede Zimmerwald-konferentie, te Kienthal gehouden, als het program der proletarische omwenteling ingediend. Inderdaad, in ons plethutige landje wordt het gemale gezegde van Marx eindelijk ook eens bewaarheid: groote gebeurtenissen in de geschiedenis komen altijd tweemaal, eerst als drama, daarna als klucht!

Dat is het débuut van deze kluchtige „Zimmerwalder Linke“. Als een vol-leerde kluchtspelgroep moeft zij de waarheid weg, om op deze mystificatie nog bewonderenswaardigere mystificaties op te bouwen. Stel u voor, dat W. S. van Reesema in deze hoofdkwestie de waarheid mededeelde, wat zou er dan van zijn zijn beschuldiging terecht komen, dat onze partij reformistisch is? Een beschuldiging, die hij aannemelijk maken moet, om de verkiezingsactie der Partij te desorganiseren en kapot te maken. Hier komen wij aan het tweede punt

Evenmin als de schrijver het waagt, het algemeene revolutionaire program der S. D. P. van Kienthal te vermelden, evenmin waagt hij het, het bijzondere revolutionaire Verkiezingsprogram der Partij met een enkel woord te noemen, laat staan aan kritiek te onderwerpen. Hij voelde, dat daar zijn kracht niet lag. Daar n.l. waar in dit geval, waarin het gaat, om den verkiezingsstrijd der Partij te breken, de kern van de kwestie ligt. Maar door overmaaije zorg voor konsekwentie en samenhang van zijn geschrift werd hij niet gekweld. Hij plaatste de leugens, waar ze hem het meeste effect schenen te beloven. En zoo moeten de opvattingen onze Partij inzake de buitenlandsche politiek het ontgelden. Laten wij eens zien, met welk recht! Op pag. 14 schrijft v. R. het volgende:

„Wel moeten wij nog wijzen op een kerssch-verse utopie, waartegen de revolutionaire socialist direct scherp stelling moeten nemen. Er wordt n.l. den laatste tijd door eenige sociaal-demokraten en syndicalisten een nieuw, reformisme op reusachtige schaal uitgebreid. Zij droomen de illusie van een overwinning door wapengeweld van het Engelsch-Amerikaansche Imperialisme, dat na gedeeltelijke ontwapening (verbod van het duikbootwapen etc.) een vreedzame verbreiding van het kapitalisme zal brengen over de gansche aarde. In dit „demokratische“ wereldrijk (de R. S. Boud van Nades van Wilson) zal dan de arbeidersklasse langs parlementairen weg meer of minder snel „ingetroken“ in het socialisme. Deze grandioze Bernsteinade kon o.l. slechts opkomen in het brein van lieden, die zich hebben blind gesaard op de politieke bovenbouw van de maatschappij, op de historische verschillen, die er nu eenmaal tusschen de kapitalistische staten bestaan, die de oude traditie voor de nieuwe werkelijkheid namen en die ver-leerd hebben het economisch gebeuren mee te maken en te volgen. Maar hoe zonderling ons historisch-materialisten deze opvatting ook moge toeschijnen, wij hebben er niettemin rekening mee te houden, dat zij in arbeidersbladen als „Het Volk“ en „De Tribune“ wordt verkondigd“

Wij geven deze passage in haar geheel, om duidelijk te laten uitkomen, hoe deze man zelfs niet beschikt over een zekere handigheid, om zijn verdachtmakingen achter sofistortij, uit hun verband gerukte citaten, verzwakkingen en beperkingen, en alles, wat tot deze kunst behoort, te maskeeren. Blijkbaar gebruikt hij de plompste leugens om een bepaalde soort van kwaeste-rebelle, van primitief instinkt van opstandigheid in het gaviel te komen, een kwaeste-rebelle, die onder het politiek onontwikkelde proletariaat hier te lande heftas maar al te walgig liert en een element van zijn zwakte uitmaakt en welker hoogste wijsheid het is, te zeggen: „ze moeten de heele boel in mekaar trappen, want het is allemaal een rotzool“.

De werkelijke meening van de Tribune en van de Partij ten opzichte van het punt in kwestie is natuurlijk deze, dat, indien de Algemeene Revolutie den Wereldoorlog nog niet vernag af te lossen op elk willekeurig oogenblik, de terugdringing van het Duitse imperialisme, tijdens, de verwezenlijking van de doeleinden van Wilson c.s. na den oorlog, betere kansen bieden voor de revolutionaire ontwikkeling in alle landen, dan de overwinning van de Middellijken. Het is zelfs in deze dagen van het groote offensief met zijn evenzeer naar het Oosten, d.l. naar de Revolutie als naar het Westen gericht politieke doeleinden, wel zonderling, maar toch nog mogelijk, op den grondslag van de revolutionaire beginselen, over deze meening te twisten. Maar wat moet men godbetert denken van de moreel-politieke kwaliteiten van een man en een „richting“, die brutalweg de waarheid, n.l. de revolutionaire leiden-gedachte van de Tribune te dezen als te allen andere opzichte met een boden leugen trachten te wurgen, met een leugen n.l. dat met deze taktiek de Tribune en de Partij niet de revolutionaire zaak, maar de Kontra-Revolutie, de vreedzame „ingetroene“ in het so-

ciaal-imperialisme, lange parlementairen weg nog wel, willen dienen. Huichelarij is het, dat onze Partij den masas-strijd, wil, gewapend en ongewapend, als overheerschen vorm van proletarische beweging, zij wil het parlementarisme, huichelarij is het, dat zij de revolutionaire omverwerping van den imperialistischen staat wil, zij wil de aanpassing daaraan, de ingroeiing daarin; huichelarij is het, dat zij het sociaal-imperialisme, het sociaal-patriotisme en het reformisme ten doode bekampt, want haar innigste wezen is de eenheid van het proletariaat met de sociaal-imperialisten en reformisten. Zij ligt met „de Telegraaf“ en „Het Volk“ onder een deken en haar felle strijd tegen het regime van Cort en tegen de Duitse-imperialistische krachten in de politieke, de financieele en de industriele wereld, waarop het steunt, is niets dan een loozen schijn, om het proletariaat te verraden en aan het Imperialisme der Entente te verkoopen.... Ziedaar, wanneer onze Partij hier niet te doen heeft met de plomp machinaties van een agent der reactie, die bezig is het allereerste begin van een revolutionaire opleving in dit ellendige land in verraad te smoren, dan betreft het hier een geval van door allerlei persoonlijke kwaliteiten, zoo wel als door verderfelijke historische factoren gevoeden politieke waanzin van zoo grotesken aard, dat ledere polemiek ondoenlijk, en alleen signaleering geboden is, opdat alle revolutionairen van gezonde politieke zinnen, gewaarschuwd zijn.

Op één punt willen wij nog even wijzen. Wij denken er na al het bovenstaande niet aan, met W. S. van Reesema c.s. een debat over het parlementarisme aan te gaan. De geheele politieke macht aan de Centrale van Arbeidersraden, dit principe zal door de practijk, zooals het ook in Rusland gegaan is, aan de arbeidersklasse worden opgedrongen, schrijft hij, alsof het niet, na de ervaringen der Russische omwenteling nog meer dan daarvoor, een algemeen richtsnoer van de revolutionaire politiek voor onze geheele partij was. Dat er op den boden van dit gemeenschappelijk revolutionair beginsel nog een verschil van meening bestaanbaar is omtrent de vraag, of in de aanstaande klasseworstelingen het parlement in deze worstelingen zal deelen, en, zij het een bereiksel korten tijd, de veranderingen in de machtsverhoudingen zal ondergaan en aktief weerspiegelen in deze Westersche landen, over een dergelijke vraag valt, naar de ervaring ons geleerd heeft, met deze lieden niet te debatteeren. Wie niet anti-parlementarisch is, is reformistisch — dat is der wijsheid laatste slotsom. Het zij zoo! Maar om, gelijk v. R. dat doet op pag. 10 van zijn geschrift, den ouden grijsen revolutionair Mehring met dit plomper verloren impossibilisme te compromitteren, dat is te sterk om het te laten passeeren. Ieder, die nog nuchter te oordeelen weet, leest in het citaat uit de „Sozialdemokrat“ van 1 Jan. 1918 (het wel uit een polemiek tegen parlementaire illusionisten onder de Duitse Onafhankelijken), dat het parlementarisme in een revolutionair tijdperk even goed een revolutionair wapen zal zijn, als het in een tijdvak van reformisme een factor van verzwakking en ondergang is geweest. Ieder weet trouwens, dat Mehring als lid van den Pruisischen Landdag, een revolutionair proletarier is van de goede soort. — Dit ter waarschuwing, eindelijk, aan het adres van hen, die gevaar mochten loopen zich door het verbaasende a p o m b, waarmee W. S. van Reesema ook deze mystificatie neerfloddert, te laten biologieeren.

Begravenis M. A. v. d. Nagen.

(L.) Paachen — Opelands'st. Irenie, overal berusting, in Nederland: langzame verhogering der arbeidslage. Een bittere werkelijkheid, daar waar een man begraven, die slechts 37 jaar oud, nog sevend had kunnen en willen doen voor zijn verdrukte klasse-nooten maar door de arbeiders-kwaal, de tuberculose, aan zijn taak wordt ontnomen.

Er was Maandag-middag tegen half twee veel belangstelling om den sigaren-maker M. A. v. d. Nagen, voorzitter van het P. A. S. c.-voorzitter van het N. A. S., ter kerkhof te begeleiden. In de Klinkersraast stond een groote menigte, terwijl in de Biddendijkstraat een aangroeiende volgestoet werd opgesteld. Voorop het vaandiel van de Fed. Sigaren-makers, afdeling Amsterdam, daags na komen de banieren van P. A. S. en N. A. S., van de Grondwerkers, van de Houtwerkers, van de Zinkwerkers, de Stroomwerkers, de Metaalwerkers, Sloopers, Meubelmakers, Glaswerkers, Stuurvaarders, Steenhouders, Bedrijfsorganisatie, Station-arbeiders, Transportarbeiders, Groenwerkers, Opperlieden, Brandstoffenverkeers, Schijffers, Cementbedrijven en Courantenbezorgers, tenslotte komen de doeken van de schoollingen Amsterdam van de Rev. Soc. Vrouwenbond, van de Federatie van Rev. Socialist en de S. D. P. In het geheel waren ongeveer 1000 menschen in den stoet.

Als de begravenisstoet zich in beweging stelt is ze van groote lengte, de lijkst met bloemen telekt wordt gevolgd door een rij-tijd, dat een groot aantal bloemstrikken bevat, dan komen de vereenigingen en vertegenwoordigers der familieleden. Lange den wegtrot de stoet zeer veel aandacht, en op 't veldhof gekomen, waren daar reeds honderden en nog eens honderden personen aanwezig, om de begrafenis. 't Is een aangrijpend moment, wanneer de lijkbaar naar het graf wordt gedragen door leden van het P. A. S.-bestuur, en het Federatie-bestuur der sigaren-makers, 4 leden van het maunenkward St. Fa. Ko. Wanneer de kist is gemaald zingt het N. A. S. St. Fa. Ko. onder leiding van Th. Wiering het schoone Ecce Quomodo Moritur.

Dan neemt Wolf, namens de Federatie van Sigaren-makers het woord: Toon, kame-raad, zegt hij diepavogen, de slag is voor mij zoo zwaar, dat 't moeilijk voor mij is naar behooren uiting te geven aan datgene wat in mij omgast, jaren hebben we samengewerkt en we vragen ons af zou 't mogelijk zijn te leven zonder U, kamerad. Maar dat wil hij wel zeggen, aw nabstaanden zullen niet onverschuld achterblijven.

Ook Wirtz, namens de afdeling van de Sigaren-makers, spreekt woorden van warme hulde voor datgene wat de overledene heeft gedaan. Niet eenzijdig van opvatting, d. d. v. d. Nagen op allerlei wijze pogin en de kameradschap aan te kweken, aan de fabriek waar hij werkte, n.l. bij Gooscher, kan men daarover niets roemen, zoo was 't voorbeeld der opriening van het Sigaren-makerkward St. Fa. Ko. een van zijn middelen. Rust zacht....

Vervolgens zingt „Exsultet“ onder dir. van G. Leenders, op 't kerkhof en geeft Kitz, namens de P. A. S., uiting aan zijn gevoelens. Er zijn oogenblikken, zoo zegt deze spr., waarin 't toch mogelijk is, niet tegenstaande groot verdriet aan anderen zijn meening te zeggen. De man, wiens begrafenis zooveel belangstelling trekt is niet een hoog personage maar slechts een sigaren-maker, die aan de vakbeweging zijn vrede en gaf met opoffering van zijn achters, in zelfs zijn gezondheid wellicht. Kitz was verder op zijn werkzaamheid in de vakbeweging voor het alre een belang.

In de levensmiddelen-commissie had de overledene juist nog geijverd om over te gaan tot inventarisatie en inventarisatie der levensmiddelen voor de arbeiders-klasse voor geheele ondergang te behoelen.

Er waren er die nog onlangs beweerd n dat hij niet genoeg geiaan had, dezen las teraars diene de groote sympathie tot te scheld. Spr. wakte de aanwezigen tot nee strijden op. Wanneer en 'rijder ons ontvalt moeten er twee voor optaan.

Posthuma sprak nog enkele woorden namens het N. A. S., hij was er op dat 't v. d. Nagen was, die met enkele anderen het N. A. S. in moeilijke uren, toen alles er op gemunt scheen het N. A. S. ten ondergang te brengen, schraagden.

Collaart sprak namens de Metaalwerkers en tot slot een der bestuurders van de afd. van de S. D. P. namens deze organisatie, want hoevel direct geen lid der S. D. P. was de overledene toch een strijder voor het Revolutionaire Socialisme.

Een der familieleden, alsmede een vriend bedanken voor de laatste er aan den overledene bevozen.

Tien minuten de honderden hals aarts. Als onder den indruk.... Paachen.

De regeling van deze begrafenis was held was zeer veel en alles top in de begrafenis af.

Paaschidylle.

Gisteren ontstond in de 1e Oosterpark-ten een ruzie tusschen buren, dat in een vachtpartij ontlaarde. De een konde de vrouw van den ander inder heftigste eigenschappen toe, waarop de man van de beschuldiging een met een heilend den beschuldiger eenige ernstige wonden toebrengt.

De getroffen, M. K., werd naar het O. L. V. Gasthuis overgebracht, waar zijn toestand niet verder gevaar werd geacht.

Hoe kan de macht der revolutionaire arbeiders vergroot?

Toen wij ons deze vraag stellen, waren wij er van overtuigd, dat, ze zeer zeker door vele revolutionaire arbeiders alreeds een punt van overdenking had uitgemaakt. Doch dat tot op heden toe daarop nog niet was geantwoord niet de daad. Ons laat echter deze vraag niet los, en naar wij meenen is deze vraag voor ons revolutionaire arbeiders van het hoogste belang, zowel voor 't heden als voor de toekomst.

Ontkend kan immers niet worden, dat de macht der revolutionaire arbeiders niet van dien aard is als ze kon zijn. En 't is uit dien hoofde, dat wij willen trachten icht bij te brengen, om naar ons inzien de macht te versterken. Of wij hierin zullen slagen zal afhangen van de waarde van ons beoogd, voor wij het schrijven. Bij voorbaat maken wij geen aanspraak op volledige behandeling. Ons doel is meer 'n inleiding te geven 'n overdenking. Doch wij koesteren de stille hoop van goede ontvangst.

Om ons onderwerp, dat wij ter bespreking aanbieden goed te omlijnen, is het noodig om vast te stellen wat ons voor oogen stond te behandelen.

Wij willen dan doen opmerken, dat wij meenden onze vraag te moeten heden van uit 't verleden, het heden en de toekomst.

Wat was voor ons revolutionaire arbeiders de taak in 't verleden?

Om hierop 'n juist en alleszins bevredigend antwoord te geven, meen ik te mogen zeggen, dat onze taak tweeledig was. In de eerste plaats stonden wij, naar mijn mening, voor een sloopingswerk, en anderzijds hadden wij uit dat sloopingswerk te vergaren, bij elkaar te voegen, wat bij elkaar behoorde. Als van zelf spreekt, kwam hierbij niet direct de vergroting van de macht naar voren. Toch waren wij op bijeenvoering van revolutionaire krachten uit; doch steeds met inachtneming van een bij elkaar voegen wat direct bij elkaar hoorde. Onze kracht was geheel en al beperkt door ons vrijblijvend revolutionair beginsel, in de vaste overtuiging van de overwinning te zullen behalen op 't gezond verstand. Zoo stonden wij in de vaste overtuiging als 'n rote onwrikbaar in ons begin, met de overtuiging bezield, dat de arbeidersmassa, die verlegend en bedrogen wordt door al wat aas op hun stem, door ons zou worden opgevoerd met revolutionair beziel, zoo, dat zij - de massa - vriend en vijand van elkander zou kunnen onderscheiden.

Op deze wijze arbeiden wij voort zolang tot de wereldbrand ons deed zien in hoeverre wij waren gevorderd. Het moet hier worden gezegd, wij waren niet van meening, dat deze wereldoorlog direct door de arbeidersklasse kon worden beheerd, doch wel meenden wij, dat althans iets zou gedaan kunnen worden in de richting. Helemaal, 't verloop is ons allen bekend. Met pakt en zak ging voor verreweg het grootste gedeelte de arbeidersklasse zich scharen aan de zijde der bourgeoisie, door hunkende daarin voorgaand. Hiermede werd bezien, dat de daad, dien wij meenden dat van de massa had moeten volgen, op onze schouders voortaan alleen zou rusten. De greep van 't kapitalisme was volbracht, versterkt door de leiders der arbeidersmassa's, voor zoover die stonden onder leiding van modernen en christelijken. Geheel alleen stonden wij als revolutionairen voortaan tegen 't overmachting grootkapitaal en zijn handlangers. Waar wij dit feit als onomstootelijk vast moesten stellen, daar was 't als vanzelf dat al wat zich staande trachtte te houden genoodzaakt was zich aan te sluiten. Zoo verrees dan ook samenwerking tussen revolutionairen van uiteenlopende richting, doch allen bezield met strijdlust tegen het kapitalisme.

Zoo aan wij ons in 't heden voor staan. Het echter 't is te voorzien, gebeurde ook, te aanstokers van dit nu bijna algemeen welbekend ragen hun macht vergroot, door dat de arbeidersmassa's aan hen werden afgeleverd. Vanaf dit oogenblik zien wij ten steeds zich vergroten van de macht van het kapitalisme. Nu is het alreeds zo ver gekomen, dat 't voor ons onomstootelijk vaststaat, dat de arbeidersmassa's, inzien zij zich niet aan te sluiten, en werkelijke revolutionaire daden gaan doen, tot onlangzaam zijn gelemd.

Waar wij dit nu vaststellen voor het heden, daar is 't vanzelf sprekend, dat wij niet moeten zien naar vermeerdering van revolutionaire macht, uit hoofde van zelfbehoud. Allereerst merken wij hierbij op, dat de groepen waarmede wij gedurende dezen wereldoorlog samenwerken allen er van overtuigd zijn, dat deze wereldoorlog een nieuw tijdperk heeft ingeleid voor den revolutionair op elk gebied, zowel op politiek als economisch terrein. Vandaar dan ook hun nieuwe taak, die zij op politiek parlementair gebied hebben ingeleid. Wat in 't algemeen hierop neerkomt, geen hoop meer op 't parlement, als instelling voor verbetering van het lot der arbeidersmassa's, alleen nog bruikbaar als publieke tribune voor de revolutionaire gedachte, tevens ommede van daaruit kapitalisme, imperialisme, en militarisme in zijn uiterste schijnhoeken te ontmaskeren.

Waar wij nu als anti-parlementairen altijd hebben beweerd, dat 't parlement niet de plaats was van waaruit de economische welvaart voor 't arbeidende volk kwam, doch dat deze moest gevonden worden in 't economisch leven, daar zien wij ons nu geseind in onze bewering door parlementairen van huis uit, die inzien dat de strijd voor 't grootste deel zich moet voltrekken in 't economisch leven. Daar echter het parlement wel zijn waarde bij hen heeft verloren, in den zin als vorenstaand, meenen zij toch, dat, daar waar 't vaststaat dat 't parlement geen rol meer vervult als voorheen, 't toch nog steeds is de plaats waar zowel de politieke als economische overheersing schuilt. Het is en blijft dus een machtsmiddel voor kapitalisme en imperialisme.

Wij hebben reeds dat ons de groep op de massa's was ontstaan, met het feitelijke verloop zolang wij dit kennen, n.l. een totale inzinking op elk gebied, geheel en al in de machtsgreep van het kapitalisme, dat door zijn brutaalheid van macht ons gehele arbeidende volk heeft gebracht aan den afgrond, daardoor afgestompt, ontreddend op gemaakte aan deze brute macht overgeleverd. Waar ons dit helder voor oogen staat is het punt ons begrijpelijk om te zien naar hulp in deze; wij meenden dan ook dat het terrein voor propaganda moest worden vergroot, en dit wel daarom, zooals wij reeds

hiervoor opmerkten om meer revolutionaire macht te verzamelen.

Wij schromen dan ook niet om te erkennen, dat wij meenen, dat de komende tijd ons gebiedt, ook dit middel aan te grijpen. 'k Gelooft echter, dat er niet moet worden gewerkt als nu gedaan wordt, door 't oprichten van nieuwe partijen. Zij brengen verwarren en vergroten onze macht niet; en daar moeten wij op uit zijn. Ook meen ik, dat wij niet kunnen volstaan met spreken van protest-kandidaten. Eenmaal zitting in het parlement door ons aanvaard, moeten wij trachten te maken, dat wij altijd op onze post zijn zodra dit noodig is; en naar mijn wijze van zien is dit op 't oogenblik haast bij iedere zitting noodig. Ik zou dus in 't kort ons met elkander willen verstaan in 't stellen der kandidaten, omreden ik meen dat daaruit de meeste kracht kan voortvloeien.

Zop ongeveer meende ik dat de macht der revolutionairen kon worden vergroot. Gebeeft u op gillberige banen, hoor ik mij al toevoegen. Meen niet dat ik dat niet weet, maar mijn oogen sluiten voor de werkelijkheid zoals ik die zie, naar vrienden, daarvoor belank ik. Voor mij is er heel wat gebeurd, er heeft 'n ommekeer plaats gegrepen in de verhouding der machtsposities van het proletariaat, 'k laat mij niet verlaten, 'k houdt deze goed in 't oog. De komende tijd is vol veranderingen, 'k weet dat wij niet 't redmiddel hebben gevonden; doch de werkelijkheid doet voor mij meer. Daarbij, ik sta voor mij alleen in. Wanneer een ieder dit doet, dan komen wij er. Het verleden moeten wij verlaten, het heden wijst ons den weg naar de toekomst. Niet geschroomd om de bakens te verzetten als 't gelei verandert.

Ziedaar in hoofdzaak mijn antwoord op de vraag boven dit eptiel gesteld. Of voor onze revolutionaire actie. Hun die meenen dat de weg door mij hier besproken niet deugdelijk is, verzoek ik mij te overtuigen van het tegendeel. Alleen dit: er moeten betere argumenten naar voren worden gebracht dan er tot dusver is gedaan, anders komen wij niet verder.

L. OOIKAAS.

Ziedaar in hoofdzaak mijn antwoord op de vraag boven dit eptiel gesteld. Of voor onze revolutionaire actie. Hun die meenen dat de weg door mij hier besproken niet deugdelijk is, verzoek ik mij te overtuigen van het tegendeel. Alleen dit: er moeten betere argumenten naar voren worden gebracht dan er tot dusver is gedaan, anders komen wij niet verder.

Tweejaarlijksch Congres N.A.S.

II.

EERSTE DAG.

ZONDAGMIDDAG-ZITTING.

Voorzitter Joh. Nieuwenhuis: Het congres wordt circa 2 uur heropend, nadat vooral een kieke is genomen.

Aan de orde is de punt 4 der agenda:

Bespreking Algemeen Beleid N.A.S.-bestuur.

Haagsch Vakcomité heeft opdracht en kwestie van beleid ter sprake te brengen die het lever in de huishoudelijke zitting behandeld zag, en wenscht te vernemen hoe het congres daarover denkt.

(Het congres verklaart de voorkeur te geven aan openbare behandeling.)

Wanneer dan de zaak is doer in Den Haag heeft een staking plaats gehad in de bouwvakken, speciaal bij de steenzetters. Na vier weken waren de werkgevers bereid een loonsverhoging toe te staan van 40 % en de staking werd opgeheven. Intusschen was door de patroons een Transp.-Mij. opgericht, doch de steenzetters wilden daarmee niet te doen hebben, daarin een truc van de werkgevers vermoedende. Een zekere de Visser (L. de Visser: Ik was 't niet) diende zich aan als de directeur der Transp.-Mij. Maar de arbeiders wilden niets met die Mij. uitstaande hebben. Toen werd de loonsaanstijging van 40 % verhooging ingetrokken en door de arbeiders de staking werd uitgesproken. Maar toen kwam er bericht van het N.A.S.-bestuur, dat het N.A.S. de hand van de staking af trok als de arbeid niet op de aangeboden voorwaarden werd hervat. Dit bracht moedeloosheid onder de stakers. Het N.A.S.-bestuur had echter de zaak niet onderzocht, maar was afgegaan op het bestuur van de Land. Bouwvakfederatie. Daarover wenscht het Haagsche Vakcomité een uitspraak te vernemen.

(De voorzitter verzoekt bij de verdere bespreking handelingen van Federatie-besturen buiten beschouwing te laten.)

Grondwerkers Den Haag kunnen de houding van het N.A.S.-bestuur in de Haagsche steenzetterskwestie niet goedkeuren en zij hopen, dat de steenzetters in hun rechten zullen worden hersteld.

Schilders Den Haag wenschen kritiek te oefenen op het beleid bij de samenwerking inzake de levensmiddelenactie. Zij waardeeren het in het N.A.S.-bestuur, dat het niet in de politieke val is geloopen, doch het N.V.V. gezet. Maar zij kunnen de gronden, waarop die samenwerking ten slotte is afgewezen, niet onvoorwaardelijk goedkeuren. Beter ware het geweest, als eenvoudig de revolutionaire eischen naar voren waren gebracht en de samenwerking daar van afhankelijk ware gesteld. Wij moeten altijd principieel onze revolut. eischen stellen. Wie daarin met ons meezakt, kan met ons samenwerken. En alleen op den grondslag van die eischen is vruchtbare actie mogelijk.

Metaalbewerkers A'dam, wenschen, dat in het vervolg het N.A.S. bij algemene acties eerst voeling zoekt met de P.A.S.-besturen; dan kan voorkomen worden dat wij een figuur slaan als het geval is geweest bij de levensmiddelenactie.

Metaalbewerkers, Den Haag, zijn ook van meening, dat het beleid N.A.S. bij de levensmiddelenactie niet is geweest zooals die had behooren te zijn. Over de conferentie inzake de samenwerking met de modernen vinden wij in de burgerpers communicatie, die wij in ons eigen pers niet terugvinden. Wij gelooven op grond van die persberichten, dat de houding van het N.A.S.-bestuur niet de rechte is geweest. Het schijnt, dat ons bestuur voor de eischen van het N.V.V. reitroefde - eigen revolutionaire eischen heeft laten vallen, andere van het N.V.V., heeft aanvaard.

Het jammerlijk verloop van de samenwerking is wellicht voor een deel daaraan toe te schrijven. Mogelijk zal het N.A.S.-bestuur zijn optreden in deze weten te verdedigen. Wij zijn van meening dat het aan het N.V.V. gelukt is, onze beweging te schaden.

Tijmerleden Adam, zijn van meening, dat het N.A.S.-bestuur niet goed heeft gedaan de samenwerking op touw te zetten zonder de plaatselijke centrales te raadplegen, en zij hopen, dat zulks in het vervolg zich niet meer zal voordoen. Zij wenschen gaarne te vernemen, of het N.V.V. de voorwaarde heeft gesteld, dat het N.A.S. zich uit het Rev. Soc. Comité zou

terugtrekken. Voorts wenschen de leden al een beschrijvingsbrief te ontvangen, hoe dan ook.

Kleermakers, A'dam. De kleermakers hebben zich niet van samenwerking afgekeerd; eerst toen het N.A.S. verlaarde, dat er van samenwerking niets kon komen, hebben de kleermakers zich teruggetrokken.

Metaalbewerkers Rotterdam zijn van meening, dat het N.A.S. lokaal handelt met de steunbewegingen en wenschen verbetering daarin.

Fabrieksarbeiders Arnhem, wenschen te weten, hoe het staat met de gesalarieerde bestuurders van het N.A.S. De organisatie heeft eens aan een N.A.S.-bestuurder 1750 moeten betalen voor een sprekkentocht op een jaarvergadering. Reiskosten kunnen daarbij niet zijn inbegrepen, want onze gesalarieerde propagandisten reizen op abonnement, waarvan ook de organisaties mee betalen. Dat zou den dubbel zijn. Een anderen keer is 1180 in rekening gebracht. De organisatie is daarvoor onvoldoende over (Gecroep: Kleermakerskrediet).)

Gemeinde Vakvereniging van Westzaan heeft in Juni 1917 een schrijven ontvangen om een geldigezede in het N.A.S. te benoemen. De org. besond nog kort, kon daarom geen gedelegeerde aandijnen. Later kwam een verzoek de candidatuur Bouwer te steunen, wat wildeden. Doch verder is van de zaak niets vernomen.

Broodbezorgers Den Haag (De Bruin) willen, alvorens kritiek uit te oefenen, het N.A.S. dank zeggen voor zijn beleid en zijn optreden in het algemeen. Maar dat mag en zal ons niet weerhouden kritiek te laten hooren waar we dat noodig achten. En dat vinden we dan ten eerste noodig in de kwestie, door de afvaardiging van het Haagsche Vakcomité reeds ter sprake gebracht: de steenzetterskwestie. Deze kwestie heeft heel Den Haag in beroering gebracht. Het N.A.S. stakende arbeiders in den steek had geen ander advies dan dit: onmiddellijk naar weer aan het werk te gaan. We zullen handen vol werk hebben, den slechten indruk daarvan weer uit te wischen.

Wat gebeurd is met de samenwerking, geeft aanleiding te vragen: kunnen wij vertrouwen wat ons in onze eigen bladen meegedeeld wordt? We vinden tegenstrijdigheid in de burgerlijke pers en in onze eigen pers ten opzichte van de toezeggingen, door het N.A.S.-bestuur aan het N.V.V. gedaan. Spr.'s organisatie is voorts van meening, dat als het N.A.S. oproept tot een actie, en er vallen elchouders het dan de plicht is van het N.A.S. die elchouders van de demonstratieve staking van begin Februari niet gedaan.

Broodbezorgers Den Haag (L. de Visser). We kunnen met betrekking tot het beleid van het N.A.S.-bestuur constateren, dat het N.A.S. gedurende den oorlog heeft vastgehouden aan de revolutionaire eischen. Alleen bij het zoeken van samenwerking met het N.V.V. heeft het daarin gewankeld. Dat zoeken van samenwerking heeft niet plaats gehad op een redelijke grondslag. Toen wij begin Febr. probeerden een massa-actie te krijgen, kwam er tegenadvies van het N.V.V. aan zijn leden, op grond hiervan, dat de actie op bevel van het N.A.S. geschiedde en er geen overleg was geweest. Het N.A.S. heeft dit voorwendsel der leiders ernstig genomen en is aan het onderhandelen gegaan. Het heeft daarbij niet vastgehouden aan de revolutionaire eischen. Onbewaar is dat het N.A.S.-bestuur in de verdelgung van de samenwerking zowel als van het afspringen, is uitgegaan van de opportunistische overweging: met wie werken wij samen in plaats van van den principieel grondslag der revolutionaire eischen. Daar aan had het N.A.S.-bestuur moeten vasthouden. Alleen dan kan er een revolutionair verzet geboren worden, niet door opportunisme. Door onze principieel eischen zullen wij het N.V.V. doen afbrokkelen, gelijk dan ook reeds geschiedt. Spr.'s organisatie is van meening, dat alereerst moet gevraagd worden: waarvoor zullen wij samenwerken. En onze principieel grondslag is: hier met de levensmiddelen, demobilisatie, weg met den godsvrele, weg met het nationalisme. Wie op dezen grondslag met ons wil samenwerken, is welkom al was het de duivel, ja, Pieter Jelles zelf, die we dan bij elk van zijn draaien wel in de gaten zullen houden. Wij moeten bij samenwerking onze eischen voorleggen, vragen, wat men daar tegenover heeft te stellen. En daarbij dan duidelijk de middelen bepalen, waarvan in die actie zal worden gebruik gemaakt. Beter geen samenwerking, dan samenwerking voor verlapte eischen, waaruit de revolutionaire kracht is weggenomen. Zoo b.v. de eisch: inventarisatie der levensmiddelen. Die eisch betekent niets, als daaraan niet wordt toegevoegd: onmiddellijke inbeslagname en distributie onder controle der revolutionaire arbeiders zelf.

P.A.S.-A'dam wil de voorstelling wegnemen, als zouden de P.A.S.-sen afzonderlijke instituten zijn in de onafh. beweging. Buiten de hulde, die spr. aan het N.A.S.-bestuur wil brengen, wil spr. naar aanleiding van de samenwerking den wensch uitspreken, dat het N.A.S. n.v.g. voeling houdt met de plaatselijke centrales, zelf initiatief neemt en niet achteraan komt. Nu heeft de zaak het volgende verloop gehad: Op de samenwerkingconferentie met de modernen was met geen enkel woord gerept, van een politieke partij of een arbeiderscoöperatie. De kosten waren ongeslagen over P.A.S. en A.B.B. - van andere partijen was geen sprake. Toen daarop uit advertentie in 't 'Hof Volk' bleek, dat een politieke partij in de samenwerking was betrokken, heeft het P.A.S. ingegrepen. Dat echter had het N.A.S. behooren te doen. Dat moet algemene landelijke leiding geven, en niet achteraan komen.

Opgericht in A'dam. Het was Kitz in hoofdzaak, die vol geestdrift was voor de samenwerking met het N.V.V. tot een gezamenlijke demonstratie, en hij was opgegaten over de regeling. Er zijn toen bestuurders geweest, die kritiek uitloefden en reeds vreesden dat zoodoende de onafh. vakbeweging in het kielzog van de modernen zou worden getrokken. En het zijn dezelfde bestuurders geweest, die alereerst voorloeden nog tijd uit de samenwerking te trekken. Niet verwijt van het P.A.S. Amsterdam tegen het N.A.S.-bestuur is ook op dat P.A.S. zelf van toepassing.

E. Bouwman, het woord krijgende voor de Fed. Transportarbeiders, is van meening, dat het standpunt N.A.S. waarom het niet aan de samenwerking me-

deed, juist is. Als wij alleen op den grondslag van onze eischen willen samenwerken, dan zal samenwerking er nooit komen. Wij in Rotterdam hebben dat gezegd: wij als P.A.S. willen alleen samenwerken met de Rotterdam. B.B. Daarop is toen de samenwerking afgeproefd, nadat wij bij 't N.A.S. advies hadden ingewonnen. 't Eerst is dus de samenwerking verbroken in Rotterdam. Wij hebben de eisch der modernen beantwoord met den tegeneisch: als de S.D.A.P. mee doet, dan moeten ook andere politieke partijen, de S.D.P. b.v., meedoen. Dit werd door de modernen afgewezen en toen was het dus duidelijk dat men ons wilde spannen voor de verkiezingskar van de S.D.A.P.

Lansink Jr., voorzitter van het N.A.S.-bestuur, de uitgebreid kritiek in de steenzettersstaking Den Haag kan het N.A.S.-bestuur geen enkel blaam treffen.

Vakactie is 't werk van de organisaties en federaties zelf en daarbij is ieder naas in eigen huis. Wij zouden kunnen volstaan met te wijzen naar 't bericht van de Bouwvakfederatie, dat de staking in Den Haag opgeheven was. Er was al daartoe oppositie tegen de opheffing van de staking, nog voor de nieuwe situatie bekend was. Er is door de steenzettersorganisatie trouwens erkend, dat zij een tactische fout had begaan. Dat het N.A.S.-bestuur niet juist heeft gehandeld kan spr. niet toegeven. Alleen staking wordt opgeheven, doch weer begonnen alvorens het werk is hervat, dan is dat voor verantwoordelijkheid van de betreffende organisatie. Dan is er een nieuwe staking, die als zodanig weer bij de federatie en door deze bij de Centrale aanhangig moet worden gemaakt, indien steun der staking wordt verlangd. En dat is in dit geval niet geschied. De hele zaak is een kwestie tusschen de steenzettersorganisatie en de Bouwvakfederatie. Met de roes in de vakbonden heeft het N.A.S.-bestuur niet te maken. Wij oordeelen zoo: de staking was opgeheven, wij kregen daarvan bericht, ergo werd de steunverzekering ingetrokken. Een nieuwe staking werd niet ter onzer kennis gebracht. De zaak was dus voor ons uit.

De samenwerking.

Wie de zaak gevolgd heeft, zal moeten toegeven, dat het N.A.S.-bestuur ten deze zeer ad rem heeft gehandeld. Er was besloten tot samenwerking op een vast program. Ons werd de eisch gesteld te breken met de levensmiddelen-eischen van het Rev. Soc. Comité. Wij antwoorde, dat dan de A.B.B. de S.D.A.P. en de Arbeiders-Coöperatie moest nitschakelen. Wij hebben overweging toegezegd, dat als eischen werden gesteld, die onze goedkeuring konden wegragen, wij bereid waren in de levensmiddelenkwestie uitsluitend met de modernen samen te werken. Er bleven nog genoeg punten over, waarin wij met het Rev. Soc. Comité samen konden werken, en waarin wij met het N.V.V. wel nooit tot overeenstemming zullen kunnen komen. Wij meenden, dat op die wijze meer tot stand kon komen, meer kon worden bereikt, dan als wij gescheiden bleven optrekken.

Als op dit program de samenwerking tusschen de vijf centrales tot stand was gekomen, dan meent spr., zou het moreel effect groot genoeg zijn geweest om de regering tot aanzienlijke concessies te nopen.

Er is ook gezegd, dat wij de strijdmiddelen hadden moeten vastleggen. Maar wij waren ervan overtuigd, dat als het vakcentrales ernst was, zij vanzelf, door den drang der omstandigheden tot onze strijdwijze moesten komen. Wij weten, dat hoe men ook moge adresseeren, confereren, demonstreeren, het zal ten slotte moeten komen tot de massale staking als middel om wat van de bezittende klasse los te krijgen. In die overweging hebben wij gehandeld, zooals wij het deden.

De metaalbewerkers zijn van meening, dat het N.A.S.-bestuur is gereitreed en daardoor fiasco heeft geleden. De zaak is eenvoudig, dat er een overeenkomst was gesloten. Een der partijen hield zich niet aan de afspraak. De andere partij heeft toen de overeenkomst opgezegd. Waar is hier het fiasco eigenlijk?

Wij hebben ons bij de onderhandelingen tot niets verbonden. Uiterding uit het Rev. Soc. Comité is niet van ons verlangd, alleen op het eene punt der levensmiddelen-eischen moesten wij de eisch van het Rev. Soc. Comité loslaten.

De honger.

Wij hebben honger, - en - we willen eten; We eischen brood; - we wie ons steunen geeft.

Wij hebben haat; - we zullen nooit vergeen.

Dat men ons uitgehongerd, uitgemergeld heeft.

Haat, haat aan hen die nu in weelde leven. Wij zien ze aan, met oogen star en hol; Ze hebben ons d'ellende in gedreven, Wij hiden honger; - hunne maag is vol.

Kome gauw de tijd dat onze zon zal rijzen; Dat onze kind'ren waardijk menschen zijn; Dan zullen wij hen op deze tijden wijzen; Dan zal hun haat 't vervolg van de onze zijn.

MOMOS.

Bericht.

Correspondenten worden er, bij beriseling op gewezen:

1. dat copie slechts aan één kant van het papier mag worden beschreven;

2. dat 't berichten' het best op briefkaarten worden geschreven; doch dan voor elk bericht slechts een briefkaart en geen serie;

3. dat niet geplaatste copie niet wordt teruggezonden;

4. dat brieven enz. voor de redactie aan de redactie moeten worden geadresseerd, en niet aan de administratie.

Vervolg Nieuwstijdingen.

Amsterdamsch Nieuws.

S. D. P., Amsterdam.

Partijgenooten en geestesverwanten worden opmerksam gemaakt op de cursusavonding van a.s. Vrijdagavond in Dijkgraaf Waterlooplein, half negen v.a. p.s. De Lange van Utrecht zal spraken over: Darwinis en Socialisme. Entree 5 cent. Debat vrij.

A. Belders: Komt in groote getale luister naar dit hoogst belangrijke onderwerp, maakt er propaganda voor onder uwe kameraden.

HET BESTUUR.

Pl. Rev. Soc. Comité.

Gedelegeerdvergadering Rev. Soc. Comité en Micoomité Woensdagavond negen, bureau P.A.S. Rozengracht 164.

De aflevering van Brandstoffen.

In verband met de nieuwe voorschriften, welke vanaf 1 April '19 tot 31 Maart 1919 van kracht zullen zijn, heeft de brandstoffencommissie Amsterdam den brandstoffenhandelaren verzocht van het navolgende nauwkeurig nota te nemen:

1. Onder geen omstandigheden is het geoorloofd nog orders uit te voeren op oude bons, onderbons of toewijzingen; alles wat dus nog niet werd afgeweken is vervallen.

2. Van al heden mag slechts worden afgeleverd:

ten behoeve van kleinindustrie en ten behoeve der groepen B. C. D. en A. 8, m.b. de bestellingen na 1 April zijn ingekomen.

op bons voor ziele en kraamvrouwen, gegeven door het Gemeenschappelijk Bureau voor Distributie, afdeling Brandstoffen;

3. Met het oog op de administratie is het niet meer mogelijk, dat een handelaar, die de brandstoffen gedeeltelijk direct van de commissie heeft afgeleverd, gedeeltelijk als endo afnemer betreft, doch zullen de brandstoffen den leverancier ontvanger of als handelaar of als onderaannemer moeten geleverd worden.

4. De handelingen krijgen alle hoeven direct van de commissie ter beschikking en meen alles dus direct aan haar verantwoord. De onderaannemers kunnen van den handelaar, bij wien zij blijkens de laatste uitgifte kaart zijn ingeschreven, slechts die hoeveelheid betrekken, waarvoor zij bons of toewijzingen der brandstoffencommissie inleveren.

Distributie van kaarsen, schemerlichten en dergelijke voor lichtloze gezinnen.

De verkoop van kaarsen of schemerlichten en dergelijke door winkeliers aan gezinnen, die versoken zijn van gas of elektrisch licht, zal op het einde van de week aanvangen.

De winkeliers, die voor dezen verkoop in samenwerking wenschen te komen, kunnen hiervoor een aanvraagformulier bekomen of het formulier van de Federatie, Rozengracht 63.

De gezinnen, die hun petroleumkaart hebben ingeleverd, zullen een uitnodigingskaart ontvangen, om op het aangegeven adres een kaart n.v. hun voor kaarsen of schemerlichten of dergelijke in ontvangst te nemen.

De alhier ingeschreven schippers kunnen deze kaarten van Woensdag af tot ommezak bijkanten Rozengracht 486.

De salarisverhoging der „lageren“.

Geven met verschuldigde gevoels kennen, ondergetekenden, respectievelijk voorzitter en secretaris van de Vereniging van Amsterdamsche en Beambten „Excelstor“, aangesloten bij de Ned. Fed. Bond van Personeel in Openbare Dienst:

dat zij ten eerste te uitspreken zijn, dat het geringe verhoogingsbedrag dat voor de lagere ambtenaren en beambten wordt voorgesteld en de totaal onvoldoende verhoging voor de groepen beambten, die per week worden bezoldigd;

dat het hun voorkomt dat niets de schelding in de voordracht gemaakt, tusschen het hooger en lager gesalarieerd personeel, rechtvaardigt, aangezien toch zeer moer worden erkend, dat de lager gesalarieerden minstens met zoo zware zorgen hebben te kampen als de hooger gesalarieerden, waarvoor dan het dubbele verhoogingsbedrag van de lagere ambtenaren en beambten wordt voorgesteld;

dat zij op grond van voorgenoemde moeven Uw Raad verzoeken, de voordracht niet ongewijzigd te willen aannemen, doch te bepalen dat:

a. het bedrag der verhoging voor de ambtenaren en beambten die jaarweden worden, op minstens 100 wordt gesteld;

b. het verhoogingsbedrag voor het personeel dat per week wordt bezoldigd, op 16 wordt bepaald.

Gemengd Nieuws.

De „Nieuw-Amsterdam“.

Blijken door de directie van den Kon. Holl. Lloyd ontvangen telegrafisch bericht, bevinden zich aan boord van de „Nieuw-Amsterdam“ de gehele bemanningen der s.s. „Zeelandia“, „Goedland“, „Rijnland“, „Zaanland“ en „Drechterland“, met uitzondering alleen van de kapiteins Maas en Veldkamp, den hoofd-machinist De Kie en den magazijnmeester Boon, die voorloopig nog te New-York blijven.

Mr. W. H. de Beaufort.

In den ouderdom van 73 jaar is te 's-Gravenhage plotseling overleden de oud-minister van buitenlandsche zaken mr. W. H. de Beaufort, lid der Tweede Kamer voor het kiesdistrict Amersfoort.

Scheepstijdingen.

AMSTERDAM. Aang. 30 Maart. Oosterdok: Oedenrode, s. Ruit; ladig.

Binnenlandsche Havens.

NIJUEWEDIEP. Aang. 2 April. Holmen III, s.b., Harlingen n. Zweden.

N.WATERWEG. Aang. 31 Mrt. Algerie, s. Baltimore; Bar. Bayene, s. Phil.

Vertr. 30 Mrt. Presid. Bunge, s. Sandy Hook; Cantoise, s. dito; Frederik, motortj., Hangesund; 31 Mrt. Prinses Juliana, Bonninga, Malmo; 1 April Herm, s. Sandy Hook.

